

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

► 16 Junio, 2015

P 32-33

CULTURA

BARCELONA RECUPERA PAU CASALS

La primera diada dedicada al músic universal reivindica la seva figura com una llavor de futur

P 04-05

Barcelona reconeix la vigència de Pau Casals

La primera diada dedicada al músic vendrellenc reivindica el seu llegat musical, cultural i humà

XAVIER CERVANTES
BARCELONA

Pot semblar que el record de la figura de Pau Casals (1876-1973) és ben present a casa nostra. El músic del Vendrell dona nom a carrers de molts municipis catalans, a auditoris i fins i tot a una sala de l'aeroport i a una autopista. Tanmateix, la magnitud del seu llegat, i sobretot la seva importància en la música del segle XX, té més ressò en altres països que aquí. Com diu el director general de la Fundació Pau Casals, Jordi Pardo, "Pau Casals és tan popular aquí, se'l sent tan proper, que aquesta proximitat amaga un desconeixement".

La persistència en la memòria col·lectiva d'*El cant dels ocells* i del discurs a la seu de les Nacions Unides l'any 1971 han deixat en segon pla la seva tasca com a revolucionari en la interpretació del violoncel i la seva recuperació de les *Suites per a violoncel* de Bach, entre altres moltes coses. "Pau Casals va marcar un abans i un després en la interpretació del violoncel. Va canviar la digitació i la manera d'aprofundir en la música", explica la violoncel·lista Anna Mora, directora del Grupcello.cat.

Aquesta és una de les raons que han dut la Fundació Pau Casals a

impulsar la primera Diada Pau Casals Ciutat de Barcelona, amb el propòsit que se celebri el 16 de juny de cada any i no només a la capital catalana. "La voluntat és facilitar el coneixement de la seva obra i plantar una llavor que germini i creixi en el món i que la diada es pugui celebrar simultàniament en altres ciutats", explica Pardo, que insisteix en el caràcter divulgador de la iniciativa: "És sobretot una mirada al futur. L'objectiu és mantenir viu el llegat musical i humanístic de Pau Casals, connectar amb les noves generacions i renovar el compromís amb la música com a llenguatge universal capaç de mobilitzar el millor de les persones".

La presència d'Ada Colau

Els actes de la diada, en els quals participarà la viuda de Casals, Marta Casals Istomin, es concentraran avui al Turó Park i a l'avinguda Pau Casals de Barcelona, i tenen el suport de L'Auditori, el Palau de la Música, el Gran Teatre del Liceu, l'Escola Superior de Música de Catalunya (Esmuc), el Conservatori del Liceu i el Conservatori Municipal de Barcelona. A més a més, compta amb la col·laboració dels ajuntaments del Vendrell i de Barcelona. De fet, tant l'alcalde vendrellenc, Martí Carnicer, com l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, seran

presents en un acte que recorda el que es va fer el 16 de juny del 1934. En aquella Barcelona republicana, Pau Casals va ser nomenat fill adoptiu i l'Ajuntament va atorgar-li la Medalla de la Ciutat i va posar el seu nom a una avinguda.

Diu Jordi Pardo que cal mantenir "viu i popularitzar" el llegat de Pau Casals més enllà d'*El cant dels ocells* i el discurs a les Nacions Unides, perquè és "molt més que això". És, per exemple, un home que va entendre que "la música és molt més que un art" i que es va comprometre amb la pau i la justícia social. Per això la diada, a més d'una "exaltació de la música", vol "projectar Barcelona com a capital de la música i de la pau". I poques figures representen tan exactament aquest propòsit com Pau Casals.

El 19 d'octubre del 1938, mentre les bombes feixistes queien sobre Barcelona, Pau Casals tocava una suite de Bach al Liceu. En aquell moment, preludi de la desfeta, va demanar al món que no permetés el triomf del feixisme. "Vosaltres seureu les pròximes víctimes de la seva follia", va dir anticipant la devastació que vindria després. Amenat de mort pels franquistes, va marxar cap a l'exili, i la fosca nit de la dictadura va estroncar la seva feina. I no era poca. L'any 1919 havia creat l'Orquestra Pau Casals, ante-

Projecció
La diada vol ser sobretot "una mirada al futur", diu Jordi Pardo

cedent de l'Orquestra Municipal de Barcelona –fundada per Eduard Toldrà el 1944– i de l'actual Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. També va crear l'Associació Obrera de Concerts el 1926 per difondre la música entre un públic que fins aleshores no hi tenia accés.

Val a dir que Pau Casals no ho va tenir fàcil per tirar endavant l'orquestra. "Vaser un feina molt ingra-

La geografia de Pau Casals

Llocs d'arreu del món mantenen viu el seu mestratge

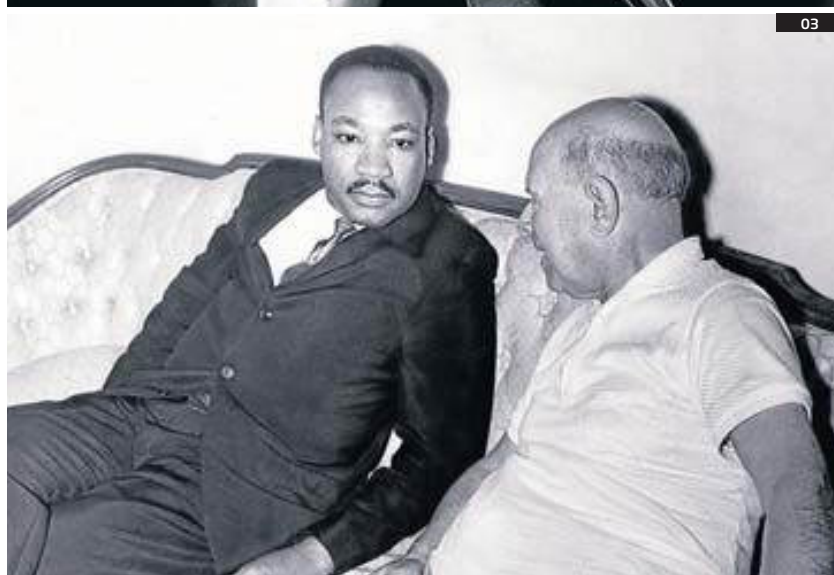
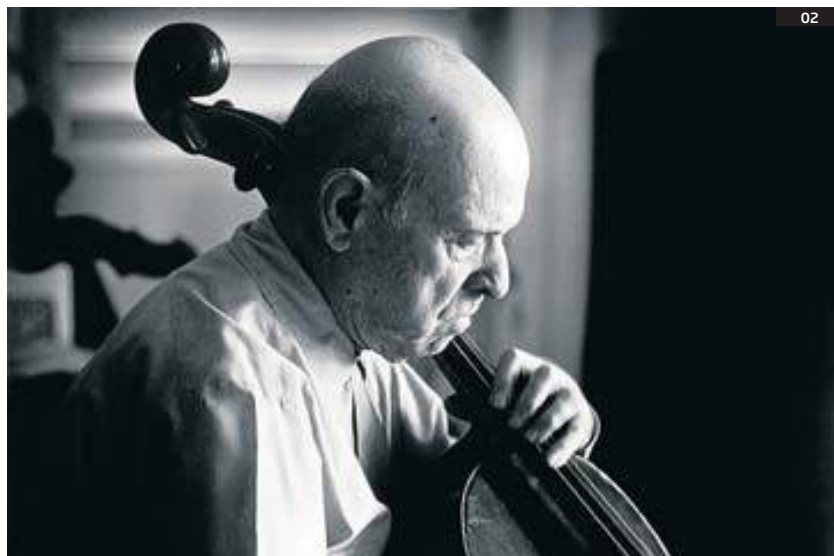
El festival de Prada de Conflent

Abans d'instal·lar-se a Puerto Rico, on va morir el 22 d'octubre del 1973, Pau Casals va passar bona part de l'exili a Prada, on el 1950 va fundar un festival de música de cambra que porta el seu nom i on va tancar un silenci de cinc anys durant els quals no va tocar en públic. El festival de Prada continua celebrant-se cada any i acull músics internacionals.

El Casals Hall de Tòquio i el concurs de Kronberg

El Japó és un dels països on la música de Pau Casals ressona amb més força. A Tòquio hi ha la sala de concerts Casals Hall, i del Japó han sortit deixebles com Ko Iwasaki, que obrirà el Festival Pau Casals del Vendrell l'11 de juliol. A la ciutat alemanya de Kronberg se celebra el Kronberg Academy Festival, que cada dos anys acull el Concurs Pau Casals.

ta, perquè no l'ajudava ningú", recorda Anna Mora. De fet, Pau Casals va invertir els seus diners per pagar els músics, perquè en cap cas no volia renunciar a promoure el repertori simfònic a la ciutat. Per això Mora troba que la diada és una bona manera de retre-li "el reconeixement que mereix".

La diada és, segons Pardo, "una peça més" en el relançament de la Fundació Pau Casals. Una altra és

la internacionalització de la beca per a joves violoncel·listes, que a partir del 2016 s'obre a tota la Unió Europea. També hi ha la voluntat d'insistir en la projecció del museu de Sant Salvador, "encara poc conegut pels catalans", i "impulsar i millorar" el Festival Pau Casals que se celebra cada any al Vendrell. "Volem que el festival llueixi amb molta més força", diu el director general de la fundació. —

01. Pau Casals a la platja a Puerto Rico, el 1965.

VYTAS VALAITIS / FUNDACIÓ PAU CASALS

02. Amb el violoncel.

FUNDACIÓ PAU CASALS

03. Durant una visita de Martin Luther King a Puerto Rico, el 1962.

FUNDACIÓ PAU CASALS

El Festival Casals de Puerto Rico

Allà on anava, Pau Casals deixava empremta, i a Puerto Rico va fundar un festival l'any 1956 que continua celebrant-se i que s'ha convertit en un dels grans esdeveniments musicals de l'illa. Ell mateix havia d'inaugurar-lo interpretant la *Suite núm. 3 en do major* de Bach, però va patir un atac de cor mentre assajava. Un cop recuperat, va dirigir el festival durant divuit anys.

Lliçons magistrals als Estats Units

Paral·lelament a la seva croada per la pau en temps de Guerra Freda, Pau Casals va recórrer els Estats Units actuant i fent classes magistrals a la universitat de Berkeley (Califòrnia) i, convidat per Rudolf Serkin, a l'Escola de Música d'Estiu de Marlboro (Vermont). Des del 1962, Marlboro es va convertir en una cita anual de Casals, el llegat del qual continua vigent.

David Pagès i Cassú

JOAN VENY I CLAR

Un dels llibres de referència en la nostra etapa universitària fou *Els parlars catalans*, del lingüista **Joan Veny i Clar** (Campos, 1932). És un volum que treballàrem en diferents cursos i que ens serví per conèixer les característiques; és a dir, la immensa riquesa, de tots els dialectes de la llengua catalana.

De llavors ençà sempre hem seguit, amb admiració i interès, els passos del filòleg mallorquí, que durant molts anys ha treballat sobre i per la nostra llengua. Catedràtic emèrit de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona i membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Ha dedicat molts dels seus esforços a la dialectologia, de la qual és la figura més eminent. No obstant això, també és un referent en molts altres camps.

Els seus llibres, influents i duradors, el situen al costat dels nostres grans lingüistes. Dirigeix, juntament amb **Lídia Pons**, una obra gegantina: l'*Atles Lingüístic del Domini Català* (ALDC). A més, és membre de l'equip de redacció de l'*Atles Linguistique Roman* i ha estat responsable de la part catalana de diverses recerques internacionals sobre geolingüística.

El professor Veny és un home afable, generós, proper, senzill i lliurat a la seva tasca. És per tot plegat que tinguérem una alegria quan coneguérem que Òmnium Cultural li atorgava el 47è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que es lliurà el passat 8 de juny al Palau de la Música.

En el transcurs de l'acte s'hi féu evident la riquesa, la unitat i la vitalitat de la llengua catalana. Heus ací dues de les coses que digué l'homenatjat que volem destacar: «La nostra llengua és una, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó i l'Alguer.». I «Trobar una paraula nova és com caure del cel un pètal de rosa o fer brillar una nova estrella en el firmament. Em plau reiterar que sóc un enamorat de les paraules».

Sí, el professor Veny és un autèntic enamorat de les paraules, de les quals l'han captivat les arrels, els canvis, la càrrega històrica i semàntica que porten, la vinculació amb la terra i l'entorn, la sonoritat, el seu poder aglutinador dels pobles... Rigor i passió es donen la mà en el seu mestratge i en la seva obra, la qual cosa garanteix molts fruits. El nostre agraïment ha de ser majúscul.

Volem felicitar la Biblioteca Carles Rahola de la nostra ciutat pel fet que s'ha unit a la difusió de l'obra del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2015.

Molts d'anys i bons i aquest que no compt!, com diuen a Mallorca, benvolgut professor Veny!

► 14 Junio, 2015

Rafael Amargo toma Menorca a su aire

R.P.A.

Rafael Amargo volvió a actuar ayer en el Teatre Principal de Maó, un escenario que el propio bailarín granadino define como «uno de los teatros más impresionantes en los que he bailado». En esta ocasión lo hizo con un nuevo espectáculo, titulado «Alaire», en el que el coreógrafo ha querido reflejar su personal concepto de la danza, partiendo de sus orígenes, el flamenco, para mezclarlo con otros estilos más contemporáneos, como el urbano.

El artista estuvo acompañado en el Principal por un equipo de

seis bailarinas de formación flamenca y danza española, cuya coreografía contrastó con el *break dance* del grupo catalán Iron Skulls Co. Un espectáculo en el que el hilo conductor fue la música (pop, brasileña, boleros...) y las proyecciones audiovisuales.

Amargo, que hoy actuará en el Palau de la Música de Barcelona con otro de sus espectáculos, «Opera y flamenco», tiene previsto regresar a Menorca en breve para participar el 20 de este mes en la segunda edición del Festival Ferres Danza, que se celebrará en el teatro del Orfeón Mahonés (21 horas).

El bailarín granadino, durante su actuación anoche en el Teatre Principal. ● FOTO GEMMA ANDREU

► 13 Junio, 2015

Martínez Colás estrena “El so de l’esperit”

El director y compositor terrassense Joan Martínez Colás estrena el domingo (a las seis de la tarde, en el Auditori Municipal) su nueva obra-espectáculo, “El so de l’esperit”. El concierto abre una gira que finalizará en otoño en el Palau de la Música Catalana de Barcelona.

“El so de l’esperit” está interpretado por el propio Martínez Colás con la intervención de un centenar de terrassenses de todas las edades. Esta abundancia de colaboradores incluye la soprano Laia Camps, la mezzosoprano Merche Handrich, la pianista y bailarina Mónica Lao, y varias corales. El espectáculo es un “collage” con proyecciones audiovisuales, piezas de gospel, líricas e instrumentales, y Martínez Colás quiere que sea una “auténtica vivencia” para el público. ►